

Aprecieri pentru *Rănit de frați, vindecat de Dumnezeu*

„Ce carte extraordinară! *Rănit de frați, vindecat de Dumnezeu* este un expozeu extraordinar care tratează problemele critice din zilele noastre cu înțelepciune, nelăsând loc ironiei, cu adevăruri care vindecă și cu o dragoste care confruntă. În sfârșit avem o carte care spune adevărul cu dragoste. Salut eforturile îndrăznețe ale lui Chris Jackson!”

Dr. James W. Goll, co-fondator al organizației
Encounters Network; autor a mai multor cărți, printre care:
The Seer, The Coming Prophetic Revolution, The Lost Art of Intercession

„Te asigur că vei simți, pe paginile acestei cărți, bătăile inimii lui Dumnezeu. Vei simți intensitatea iubirii Sale emanând de pe fiecare pagină și te vei bucura o împrăștiare a relației cu El. Sufletul tău rănit de biserică se va vindeca. Vei căpăta o nouă ungere, o nouă înțelegere și un nou mandat de *a fi* Biserica lui Cristos în secolul 21.”

Dutsch Sheets, pastor senior, Freedom Church

„În generația noastră, sunt o mulțime de oameni care iubesc Evanghelia, însă urăsc Biserica, oameni care se agață cu disperare de Isus, dar sunt prea puțin îngăduitori cu Mireasa Sa. Rănila și amărăciunea curmă viața pe care o avem în Dumnezeu. Chris Jackson ne prezintă calea biblică pe care putem dobândi vindecarea și un caracter ca a lui Cristos. Suntem disperați după ceea ce are să ne spună această voce!”

Stephen Mansfield, The Mansfield Group

„Cât de actual este acest mesaj pentru Biserica creștină! Cartea aceasta le oferă cuvinte de vindecare și o perspectivă nouă celor care au fost răniți sau dezamăgiți de Biserică; în plus, clădește un pod al înțelegerii, necesar atât liderilor, cât și tuturor celorlalți membri din biserici. Citește-o și dă-o mai departe. Între oamenii pe care îi cunoști, cu siguranță e cineva care are nevoie de ea.”

Stan Fleming, Gatebreaker Ministries

Rănit de frați, vindecat de Dumnezeu

Chris Jackson

Rănit de frați,
vindecat de Dumnezeu

Cum să-L iubești pe Dumnezeu
când ai inima rănită

Traducere de Paulian Petric

Casa Cărtii, Oradea
2011

Copyright © 2007 by Chris Jackson
Originally published in English under the title
Loving God When You Don't Love the Church
by Chosen,
a division of Baker Publishing Group,
Grand Rapids, Michigan, 49516, U.S.A.
All rights reserved.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate. Alte versiuni folosite:
KJV – King James Version
NASB – New American Standard Bible
NIV – New International Version
NTR – Noua traducere în limba română

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu
aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Rănit de frați, vindecat de Dumnezeu

de Chris Jackson

Copyright © 2011 Casa Cărții

O. P. 2, C. P. 30,

410670 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0728-874975

E-mail: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Traducerea: Paulian Petric
Editarea: Fidelia Stroe
Tehnoredactarea: Vasile Gabrian
Coperta: Adrian Mihocaș

Pentru Jessica,
Atlanticul de Nord

CUPRINS

Prefață la ediția în limba română	11
Cuvânt-înainte	13
1. Ai fost rănit în biserică vreodată?	15
2. Lăsat de izbeliște	21
3. Loviturile din partea bisericii	29
4. Cealaltă viață	39
5. Ape învolburate	47
6. Mușcătura de șarpe	57
7. Tatuat: o poveste despre două străpungeri	65
8. Frumusețea se cultivă greu	73
9. Vindecarea relațiilor destrămate: esența adevăratei închinări	83
10. Pastorul tău	89
11. Paharul înțelegerii greșite	103
12. Religia aducătoare de moarte	109
13. Un lider care și-a pierdut ascuțișul	121
14. Mimarea lui Dumnezeu	131
15. Un înger protector pentru semenul tău	141
16. De zece ori mai buni	147
17. Creștinismul nu are sens fără ea	157
18. Creștinul din secolul 21	165
19. Biserica din secolul 21	173
20. Viața unei piese de puzzle	185
21. Oameni în vârstă	193
22. Viața din abundență	199
23. Iubind-o pe Bat-Șeba... din nou	207

PREFAȚĂ LA EDIȚIA ÎN LIMBA ROMÂNĂ

În ultimii ani s-a scris mult despre creșterea Bisericii, despre strategii și viziune, despre cum ar trebui să fie Biserica. Personal am citit multe cărți pe această temă și am participat la diferite seminarii și conferințe în domeniu. Uneori chiar m-am întrebant de unde tonul imperativ și exclusivist, aproape exhaustiv al multor vorbitori la aceste conferințe!

În același timp se vorbește și s-a scris puțin despre cum este Biserica. Asta și poate pentru că atunci când scrii sau vorbești despre cum ar trebui să arate Biserica, singurul lucru asupra căruia trebuie să-ți asumi responsabilitatea este formularea unor enunțuri, pe care nu știi dacă în generația ta cineva le va pune în practică sau nu. Dar atunci când scrii despre cum este Biserica, descoperi o mulțime de lucruri, stări și situații prezente în Biserică și în dreptul cărora cineva trebuie să-și asume responsabilitatea.

Cartea pe care ai început să o citești este tocmai o astfel de carte, despre cum arată Biserica. Te avertizez că în această carte nu vei găsi o Biserică triumfalistă, descrisă cu superlative, ci mai degrabă o Biserică suferindă, uneori rănită sau zdrobită, dar întotdeauna biruitoare prin harul lui Dumnezeu. De altfel, Biblia este scrisă în felul acesta, autorii biblici nu se sfiesc să ne prezinte Biserica în toate aspectele sale. E adevărat că uneori, Scriptura ne îngăduie să aruncăm o privire escatologică și să vedem Biserica glorificată, împodobită pentru Mirele ei, „slăvită, fără pată, fără sbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”. Dar până la acel moment glorios Biserica este confruntată pe pământ cu păcatul și cu toate efectele acestuia în lume.

Cu siguranță ne-ar place să vorbim despre o Biserică ce nu cunoaște vreo frământare sau vreun conflict. Cât de mult mi-aș dori să fiu parte a unei astfel de comunități! Dar ce zici de partide în Biserică? Sau de oameni abuzați în Biserică? Dar de diotrefii care pentru a avea și a-și păstra întâietatea ajung să manipuleze și să domine cu pumn de fier (uneori aproape că-ți vine să-i crezi auzindu-i cum citează din Scriptură și văzându-i cum plâng!)? Dar de consecințele mariajului Bisericii cu politica ai auzit? Te-ai confruntat cu nepotismul și cu simonia ridicate uneori la rang de virtute? Sau de...? Oh, mă opresc, că mă tem că vei considera că e vorba despre o organizație omenească și nu despre Biserica pe care Domnul a răscumpărat-o su sângele Său.

Da, Biserica are un destin etern alături de Capul ei. Biserica este biruitoare, pentru că Cel ce a întemeiat-o și a Cărui viață pulsează în ea este viu în veci de veci! Dar să nu uităm că drumul spre biruință trece pe la cruce, că înălțarea vine după smerenie, că încununarea urmează după zdrobire, strălucirea după curățirea în cuptor, învierea după moarte. Acesta este modelul pe care ni l-a lăsat tocmai Capul Bisericii, Domnul și Mântuitorul nostru.

Ai fost rănit, zdrobit, abuzat, ironizat de frații de credință? Ai avut parte de un tratament aplicat de frați mincinoși, precum apostolul Pavel? Dacă da, această carte ți se adresează. Sau te numeri printre cei care au rănit pe cineva în Biserică, conștient sau inconștient? Cu siguranță cartea aceasta îți este de folos.

O ultimă observație de care îți recomand să ții cont: citește cartea până la capăt, cu o atitudine de compasiune și de rugăciune pentru situația actuală din acele comunități creștine unde în mod neintenționat sau poate voit, cineva a fost rănit, abuzat, zdrobit și împins spre descurajare. Apoi lasă-te călăuzit de Duhul lui Dumnezeu pentru a fi de folos în a aduce mângâiere și vindecare acolo unde Domnul te va călăuzi.

„Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună, și orice laudă, aceea să vă însuflețească” (Filipeni 4:8).

CUVÂNT-ÎNAINTE

Cred din toată inima că pasiunea lui Dumnezeu este aceea de a revărsa Duhul Său pretutindeni în lume. Cred că El Se apropie de toate națiunile pământului cu forța de nestăvilit a puterii și a dragostei Sale necondiționate. Și mai cred că El Se apropie de *tine*.

Pentru ca voia Lui să se facă pe pământ și pentru a institui plinătatea Împărăției Sale așa cum dorește, Domnul trebuie să aibă o Biserică după chipul și asemănarea Sa, capabilă să lucreze împreună cu El, ca să înfrângă puterea iadului și să cucerească noi teritorii pentru slava Sa. El dorește să aibă o Mireasă plină de viață, dispusă și pregătită să asculte de poruncile Sale.

Din nefericire, mulți oameni din Biserica Sa au fost marginalizați și răniți – nu doar de focul inamicului, ci și de „focul prietenesc” din interiorul Bisericii. Iar Biserica lui Isus Cristos *nu* este, de cele mai multe ori, un bastion al dragostei, al vindecării și al asemănării cu Cristos, ci unul al mândriei, al spectacolului și al activității religioase inerte.

În lucrarea Sa de trezire a lumii la viața adevărată, Domnul dorește să înceapă cu Biserica Sa. El dorește să o vindece, să o restaureze și să o conștientizeze de chemarea ei fundamentală de a fi asemenea Lui și de a-L face cunoscut în lume. El caută fii și fiice care să alunge iadul și să poarte chipul Său cu multă ardoare și distincție în fiecare sferă a societății.

Am avut privilegiul de a fi mentorul lui Chris Jackson și de a sluji împreună cu el și te asigur că vei simți, pe paginile acestei

cărți, bătăile inimii lui Dumnezeu. Vei simți intensitatea iubirii Sale emanând de pe fiecare pagină și te vei bucura o împlinire a relației cu El. Sufletul tău rănit de biserică se va vindeca. Vei căpăta o nouă ungeră, o nouă înțelegere și un nou mandat de *a fi* Biserica lui Cristos în secolul 21.

Așadar, te invit să pornești la drum și să experimentezi în mod personal promisiunea neclintită a lui Isus din Matei 16:18: „[...] voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” El te zidește și te iubește *și pe tine* și nimic nu poate zădărnici planul Său cu privire la viața ta!

Dutch Sheets, pastor senior, Freedom Church;
președinte al organizației Dutch Sheets Ministries,
Colorado Springs, Colorado

1

AI FOST RĂNIT ÎN BISERICĂ VREODATĂ?

*Am ajuns la o răscruce, într-o pădure, și
Am ales să merg pe drumul mai puțin umblat;
Aceasta a schimbat totul.*

Robert Frost

„Te alegi cu consecințele vieții tale păcătoase.” În ziua aceea, el i-a zdrobit inima și nu și-a revenit nici până în ziua de azi.

El era păstor, iar ea l-a căutat sperând că-L va întrezări pe Isus; însă în loc să-L vadă pe El, a avut parte de judecată. M-a sunat recent, dintr-un alt stat în care locuia, și mi-a spus că oricât de mult se roagă, nu se simte curățită.

Am încercat să-i spun – cum am putut eu mai bine – că Isus este expert în *îndepărtarea* trecutului nostru păcătos. Am împărtășit cu ea felul în care cuvântul biblic *îndurare* înseamnă în mod literal o compasiune care *atenuează* consecințele neplăcute ale unor decizii greșite. Am încercat să-i spun că Dumnezeu o iubește și că sunt biserici care o vor accepta și o vor iubi pentru ceea ce este ea cu adevărat – o fiică minunată a Regelui.

Din nefericire însă, biserica îi spusese deja altceva.

O, cât de mult mi-aș dori ca situația ei să fie un caz izolat. Aș dori ca descrierea acestui caz să te fi șocat. Și chiar să nu fi auzit vreodată despre experiența acestei femei. Însă în realitate știu că, la rândul tău, ai întâlnit multe situații îngrozitoare ca și cea

relată. Sunt sigur că o cunoști pe această femeie. De fapt, s-ar putea chiar să *semeni* cu această femeie.

În ce mă privește, știu că seamăn cu ea.

Și mulți dintre noi sunt ca și ea.

Noi suntem femeia de la fântână. Căutăm viața. Stăruie în noi o sete care nu poate fi potolită. Știm că am fost meniți să trăim o viață mult deasupra celei pe care o trăim în prezent și, astfel, am pornit în căutarea acelei vieți adevărate. Mergem în singurul loc pe care îl cunoaștem, încercând să scoatem apă vie.

Mergem la biserică.

Ce găsim acolo? Nu ceea ce ne-am așteptat.

Scriind aceste rânduri, mă încercă sentimente contrarii, pentru că am văzut și am *experimentat* atât de multe lucruri contradictorii în biserică. Iubesc biserica – dar urăsc anumite părți ale ei. Ador poporul lui Dumnezeu – dar totodată am fost rănit atât de profund de unii oameni, încât aproape mi-am pierdut credința. În biserică am întâlnit unii dintre cei mai mari sfinți pe care i-a avut vreodată planeta – dar tot acolo am fost mințit și bârfit pe la spate.

În biserică am găsit prietenii adevărate, bazate pe fidelitate – dar tot în biserică am avut parte de sărutul lui Iuda. În biserică L-am întâlnit pe Dumnezeu – și cât pe ce era să fiu doborât de religie. Acolo am gustat prezența care mi-a adus viață – dar am fost deopotrivă sufocat de legalism și de dorința unora de a domina. Îl iubesc pe Dumnezeu, dar uneori aș fi vrut să spun: „Mai dă-mi pace cu biserica!”

Pe soția mea am întâlnit-o în biserică. Copiii mei au fost dedicați lui Dumnezeu în biserică. Cele mai deosebite și mai stabile prietenii de care am avut vreodată parte s-au clădit în biserică. Mi-am descoperit chemarea în biserică. De-a lungul istoriei, Biserica a fost unul dintre cele mai mărețe instrumente ale harului de care a avut parte lumea vreodată. Biserica este Mireasa lui Cristos, iar El o iubește cu pasiune! La rândul meu, o iubesc și eu.

De aici izvorăsc și sentimentele mele contrarii.

Căci, pe cât este ea de minunată, ca Trup al Său, pe atât este de plină de credincioși răniți care au venit aici să caute viața, însă au

fost dezamăgiți. În locul vieții după care tânjeau, ei au întâlnit un sistem religios care i-a lăsat mai departe căzuți pe drumul spre Ierihon, chiar lângă omul din istorisirea lui Isus. În loc să întâlnească samariteni milostivi care să se îngrijească de rănilor și să le poarte poverile, au fost lăsați să sângereze, iar în timpul acesta închinătorii evlavioși își întorceau privirile în altă parte.

Oare sunt eu prea dramatic sau prea critic? Probabil așa este. Dar știu că sunt în biserică oameni extraordinari care își sacrifică viața pentru cei aflați în suferință. Însă mărturisesc că mă aflasem și eu în groapa deznădejdiei și am fost șocat să văd sutele și miile de creștini care zăceau acolo, lângă mine.

Dar tocmai pentru că îmi îndrept degetul acuzator spre acest element ipocrit din viața bisericii, arăt spre mine în definitiv. *Eu sunt Biserica.*

Eu am fost ipocrit și critic. *Eu* am trăit într-o frăție spirituală și am ignorat darurile și potențialul unor sfinți deosebiți, pentru că nu am privit dincolo de aiurelile lor. *Eu* am fost acela care nu mi-am arătat dragostea. *Eu* am vrut să controlez. *Eu* m-am asemănat cu orice altceva, dar nu cu Cristos.

Pe unii dintre oamenii aceia decepționați care zăceau în groapa deznădejdiei, *eu* i-am ajutat să ajungă acolo.

Desigur, nu toți au părăsit biserica. Mulți dintre ei se închină împreună cu noi în fiecare duminică dimineața. Ei Îl iubesc pe Dumnezeu și sunt în continuare dedicați planului pe care îl are El pentru viața lor; însă trebuie adăugat că sunt unii care au încetat să mai frecventeze adunările bisericii.

Oamenii aceștia sunt extraordinari! Ar putea deveni unii dintre cei mai mari lideri pe care i-a cunoscut Biserica vreodată. Atâta doar că fuseseră răniți și respinși, iar în inimile lor stăruie unele întrebări arzătoare: *Unde este Biserica pe care promisese Isus că o va zidi? Unde pot găsi viața din abundență despre care vorbise El? Unde m-aș putea integra și eu și unde aș putea găsi relații reale, neconstrânse? Unde este apa vie după care îmi tânjește sufletul cu atâta disperare? Și – posibil întrebarea cea mai importantă dintre toate – de ce rănilor provocate de biserică sunt atât de adânci și se vindecă atât de greu?*

Doresc să parcurg împreună cu tine aceste întrebări și altele asemenea lor și mai doresc să găsim împreună vindecare. Te invit

să ne lăsăm purtați printre evenimentele din trecutul nostru și printre experiențele noastre dureroase și să gustăm dragostea necondiționată a lui Dumnezeu. Să explorăm piscurile și văile din viața noastră și să redescoperim miracolul spiritualității creștine, frumusețea Bisericii și rolul indispensabil pe care Dumnezeu l-a conferit fiecăruia dintre noi

El te iubește. El tânjește după tine. *Tu ești Biserica. Tu ești lumina ochilor Săi, iar El te cheamă cu pasiunea unui îndrăgostit la culme. El nu este biserica ce te-a rănit!*

Dacă Îl iubești pe Dumnezeu cu adevărat, dar ești, totodată, dezamăgit sau te lupti să păstrezi acea emoție a primei tale întâlniri cu Dumnezeu din cauza rănilor produse de o biserică, atunci înseamnă că această carte ți se adresează ție. Rolul ei este să-ți oblojească rănilor, să întindă din nou pânzele corăbiei tale și să te reumple cu dragostea și suflarea lui Dumnezeu.

Dacă ai avut parte de trădare sau de respingere, în cadrul unei biserici, atunci această carte ți se adresează ție.

Dacă Îl iubești pe Dumnezeu cu adevărat, dar faci eforturi să te lecuiești de rănilor care ți s-au produs – nu pe un câmp de luptă spiritual, ci taman între zidurile comunității locale în care trăiești – atunci această carte ți se adresează ție.

Dacă te-ai dus la biserică mistuit de sete, dar te-ai întors de acolo cu o sete și mai chinuitoare în suflet...

Dacă încă ești flămând de o viață din abundență care îți scapă printre degete...

Dacă, în pofida experiențelor tale negative, înțelegi faptul că *ești chemat să fii Biserica...*

Dacă ți-ai pierdut o parte din speranță de-a lungul drumului, dar *încă îți dorești și cauți ca viața ta să conteze pentru Împărăția lui Dumnezeu...*

Dacă *tânjești să-ți găsești locul, pentru a deveni un creștin cu influență și cu mare impact în secolul 21...*

... atunci aceasta este istoria ta!

Suntem în ceasul cel mai critic al istoriei acestei lumi, când lumina și întunericul, binele și răul se confruntă cu o forță nemaîntâlnită până acum în istorie. Regatele se izbesc unele de altele cu o forță și o violență înfricoșătoare. Dacă a fost vreodată

o vreme în care Biserica să fie chemată să-și asume cu adevărat identitatea, atunci această vreme o trăim acum. Lumea așteaptă momentul oportun și *are nevoie de tine*. Dar are nevoie și de mine.

În hățișul vieții noastre se despart două drumuri. Unul duce spre tămăduire, spre iertare și spre o nouă întâlnire cu Acela care ne iubește cel mai mult. Celălalt duce spre locuri de suferință și de respingere tot mai numeroase, care, la urmă, vor stinge dragostea noastră și vor cauza deraierea propriilor noastre destine. Pe cel dintâi drum se cere curaj, onestitate, smerenie, har și dorința de a merge înainte. Pe cel de-al doilea nu se cere nimic.

Haideți să acceptăm cel mai dificil drum. Pentru un timp, să călătorim împreună și să primim de la Dumnezeu vindecare și înviore. Să redescoperim miracolul Împărăției Sale și să ne asumăm rolul în narațiunea Sa.

Să mergem pe drumul mai puțin umblat și să devenim răspunsul Său pentru această lume.

**Întrebări pentru reflectare
și aplicare**

1. Care sunt cele mai adânci răni pe care le duci cu tine și care ți-au fost provocate de biserică?
 2. Ești dispus(ă) să pornești pe drumul care duce la vindecare?
-